

Vysvetlenie spôsobu sv. prijímania od kardinála Jozefa Ratzingera (Eucharistia – stredobod Cirkvi, Mníchov 1978).

Súčasný emeritný pápež Benedikt ešte ako kardinál a mníchovský arcibiskup povedal na tému spôsobu sv. prijímania tieto slová, ktoré sú aktuálne i pre nás teraz:

„Najprv by som chcel povedať, že oba spôsoby sv. prijímania – na ruku i do úst sú možné a chcem poprosiť všetkých kňazov, aby s pochopením uznávali rozhodnutie každého veriaceho v tejto veci; Chcel by som okrem toho poprosiť všetkých vás veriacich, aby ste nepodozrievali tých, ktorí sa rozhodli pre jeden zo spôsobov sv. prijímania. Môžete sa ma však spýtať: Keď ide o Sviatosť Oltárnu je správne hovoriť o tolerancii? Pravda je však taká, že až do IX. storočia sa Eucharistia prijímala postojačky na ruku. Iste, to nemusí znamenať, že to musí ostať vždy tak, pretože veľké a krásne na Cirkvi je to, že rastie, že dozrieva, že chápe tajomstvo stále hlbšie. Napokon aj vývoj, ktorý začal po IX. storočí, mal ako prejav úcty voči Eucharistii svoje opodstatnenie a svoje dobré dôvody. Avšak musíme povedať aj to, že Cirkev počas deviatich storočí neslávila Eucharistiu nehodne. Keď čítame texty svätých otcov, vidíme s akým duchom úcty prijímali Eucharistiu. U sv. Cyrila Jeruzalemského zo IV. storočia nachádzame zvlášť krásny text. Vo svojej krstnej katechéze vysvetľuje tým, čo sa pripravujú na sv. prijímanie, ako to majú robiť. Zo svojich rúk majú vytvoriť trón, položiť pravú ruku na ľavú, aby sa stala trónom pre Kráľa a súčasne, aby znázorňovala kríž. Išlo mu o tento symbolický prejav plný krásy a hĺbky: Ruky človeka vytvárajú kríž, ktorý sa stáva trónom, na ktorý zostúpi Kráľ. Vystretá otvorená ruka sa tak môže stať znakom vzťahu človeka k Pánovi, svoje ruky otvára pre Neho, aby sa tak stali nástrojom Jeho blízkosti, trónom Jeho milosrdenstva v tomto svete (Mystagogická katechéza V 21, ed. A. Piédagrel 1966 (Sources chrétiennes 126, 170 ff); übers. u. eingel. von G. Röwekamp, Freiburg 1992 (Fontes Christiani, Bd 7, S. 162 f.); vgl. J. A. Jungmann, Missarum Sollemnia II (Freiburg 1952) 469; zur rituellen Gestaltung der Kommunion der Gläubigen in der Geschichte 463-486.

Kto toto zväži, spozná: Je nesprávne sporiť sa o tento či iný postoj. Sporiť sa musíme a môžeme iba o to, o čo zápasila Cirkev pred a po IX. storočí, totiž o úctu srdca, ktoré sa skláňa pred Božím tajomstvom, ktoré sa kladie do našich rúk. Pritom nesmieme zabúdať, že nielen naše ruky sú nečisté, lež aj náš jazyk a aj naše srdce a že s jazykom neraz viac hrešíme ako s rukami. Veľkou odvahou a súčasne vyjadrením Božej milosrdnej lásky je to, že sa Ho môžeme dotýkať nielen rukou a jazykom, lež i našim srdcom. Že Pán vstupuje do nás a chce byť v nás, chce s nami žiť a chce sa stať stredobodom nášho života a jeho premeny.

(Joseph Kardinal Ratzinger, Gott ist uns nah, Eucharistie: Mitte des Lebens)

PS: V súvislosti so spôsobom prijímania na ruku, ktoré opisuje Cyril Jeruzalemský, by som navrhol dať do zátvorky praktickú poznámku: vzhľadom na to, že v súčasnosti sa používajú malé hostie, bolo by zrejme praktickejšie dávať ľavú ruku na pravú a z nej si potom pravou rukou klásť hostiu do úst.

